Náklady kom. nesou všichni účastníci podle poměru pozemkové daně připadající na pozemky do kom. pojaté. Z rozhodnutí sedrie o konečné sumě nákladů a o rozvrhu nákladů na jednotlivé účastníky lze podati odvolání k soudní tabuli. Veškeré náklady kom. platí zálohou stát, jemuž účastníci náklady ty splácejí. Výlohy hospodářských a lesních znalců v kom. řízení použitých nese min. zem.

2. Poměrné dělení jest rozdělení společně užívaného pozemkového majetku mezi účastníky k užívání oprávněné. Žádati za poměrné dělení může každý účastník žalobou podanou u sedrie proti ostatním účastníkům. Podrobnosti o žalobě obsahuje uh. min. nařízení č. 30/1909 M. J. Soud deleguje soudce k vyšetření věci a rozhodne o žalobě rozsudkem, z něhož lze se odvolati k soudní tabuli a dále k nejvyššímu soudu. Společné pastviny mohou dle § 12 zák. čl. XII/1894 uh. býti podrobeny poměrnému dělení jen za souhlasu min. zem.

V předběžném řízení dílčím stanoví a zaměří se plochy podrobené poměrnému dělení, zjistí se oprávnění účastníci, provede se odhad a ocenění půdy a ověří se zeměměřické práce. Postupuje se tu podle stejných předpisů jako při kom. Pak následuje meritorní jednání, jehož účelem jest zjistiti podílná práva (podíly) jednotlivých účastníků a rozhodnouti o dislokaci podílů v přírodě. O vypracování dílčího plánu, o jeho projednání, o námitkách a opravných prostředcích proti plánu, o autentifikaci nového stavu a o uvedení účastníků v držbu nových pozemků platí stejné předpisy jako při kom. Náklady poměrného dělení nesou účastníci podle poměru plochy jim přidělené. Z rozhodnutí o konečné sumě nákladů a o rozvrhu nákladů na jednotlivé účastníky lze podati odvolání k soudní tabuli.

Literatura.

Dr. Fr. Fiedler: O scelování pozemků, Praha 1889. Dr. O. Frankenberger: Scelování pozemků, Praha 1913. K. Peyrer: Die Arrondierung des Grundbesitzes, Vídeň 1869. K. Peyrer: Die Zusammenlegung der Grundstücke, Vídeň 1873. K. Peyrer: Die Regelung der Grundeigentumsverhältnisse, Vídeň 1877. W. Schiff: Österreichs Agrarpolitik, Tübingen 1898. Dr. Br. Schlitte: Die Zusammenlegung der Grundstücke, Lipsko 1886.

Rudolf Smetáček.

Agrární zřízení

viz Zřízení agrární.

Akademie.

I. Význam slova. II. Staré evropské A. věd a umění. III. Starší A. ve střední Evropě. Král. česká společnost nauk. IV. Česká A. věd a umění. V. A. věd jiných slovanských národů.

I. Název A. nesou buď některé vyšší školy nebo učené společnosti. Termín je původu řeckého a znamenal původně místo na severozápadě Athén, kde Platón vykládal svou filosofii. Později označovány byly slovem tím, jak již řečeno, nejen jisté vyšší školy, nýbrž hlavně společnosti učenců, určené k pěstování vědy teoretickým způsobem. V tomto druhém smyslu užívá se nyní slova toho nejčastěji, v tomto smyslu chceme také pojednati zde zcela stručně o a-ích.

II. Dnešní učené společnosti mají nejstarší své předchůdce v a-ích italských. V Italii rozkvetlo totiž po dobytí Cařihradu od Turků staré klasické studium a důsledkem toho byly pak v jednotlivých místech, zejména na panovnických dvorech, zakládány již v XV. a XVI. stol. učené společnosti, které se zabývaly pěstováním určitých vědních oborů. A. pro vědy speciální vznikly tak dříve než a. všeobecné. Některé z těchto starých a-í udržely se (třeba po přestávkách) až do naší doby. Jest to římská Academia dei Lincei (a. rysů), založená již r. 1603, k jejímž nejslavnějším členům náležel Galilei, a florencká Academia della Crusca, jež pochází ještě ze XVI. stol. Jméno dala si od otrub (crusca), symbolu své působnosti, tříbiti italskou řeč. Vydala prvý veliký slovník italského jazyka. Stala se vzorem a-ím francouzským a pozdějším německým. Italie je vůbec klasickou zemí a-í, jichž je tam několik set, arci různého významu.

Staré jsou také a. francouzské, které — počtem pět — zákonem ze dne 25. X. 1795 byly spojeny v celek nazvaný Institut de France (původně vlastně Institut national). Jsou to tyto ústavy: Académie francaise, A. des Inscriptions et des Belles Lettres, A. des Sciences (mathématiques et physiques), A. des Beaux-Arts, A. des Sciences morales et politiques. Nejstarší z těchto a-í jest A. francouzská, zřízená kardinálem Richelieuem r. 1635. Účelem jejím jest dbáti o ustálení mluvy spisovné, bdíti nad její ryzostí a zdokonalovati ji tak, aby všecky vědy a umění jazykem francouzským zdárně mohly býti pěstovány. A. fr. vydala veliký slovník francouzského jazyka (Dic-